

TO JE SEVERNÍ VIET NAM

KATEŘINA
JELENOVÁ

© Kateřina Jelenová, 2019

bakalářská práce

vedoucí práce: doc. PhDr. Martin Raudenský, Ph.D.

Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy v Praze

katedra výtvarné výchovy

M. D. Rettigové 4

116 39 Praha 1

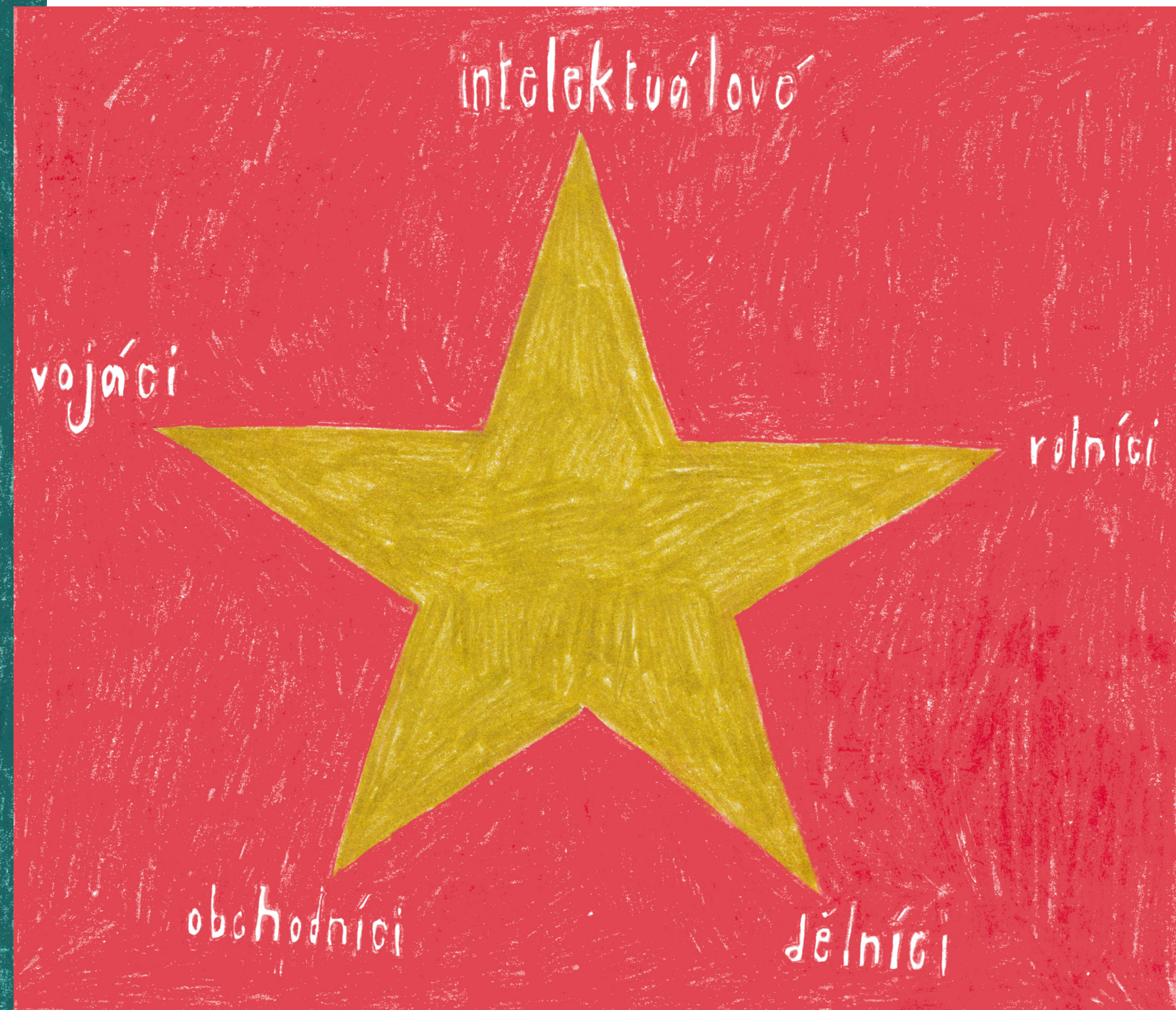
2019

Tak tohle je Vietnam, nebo-li Vietnamská socialistická republika - země, kterou obývá necelých 100 milionů lidí. Sever Vietnamu byl samostatnou republikou od roku 1945 do roku 1976, kdy došlo k jeho sjednocení s jihem. Žijí tu Vietnamci, Číňané, Hmongové, menšiny Dao a Tai, ale i Češi, Francouzi, Američané...

Tohle je Vietnamská vlajka. Pěticípá hvězda je symbolem komunismu.

Hlavním městem Vietnamu je Hanoj. Místní tvrdí, že tu bydlí necelých 12 milionů lidí - to je víc, než v celé České republice. Ten červený flíček na mapě značí oblast, které se přezdívá Stará čtvrť.

Ulice se tu jmenují podle zboží. V některých se prodává zboží z bavlny, jinde fény, kuřata, rýže...

A tady se prodávají květiny.

Spoustu věcí si můžete pořídit přímo na ulici.
Tahle paní prodává nítě a provázky.

Na ulici pracuje i obuvník.

Některé obchody mají kola...

a jiné nohy.

V ulicích najdete i celé restaurace.
Stačí najít pěkné místo, židličky jsou
přenosné. Na chodníku se tu vaří, jí,

i myje nádobí.

Najdete tu samozřejmě i velké obchody. Například tržnice Don Xuan je tou největší ve městě. Pulzuje životem a občas doslova praská ve švech.

Ze všech těch lidí, zvuků, pachů, vzorů
a barev jde člověku až hlava kolem....

Po obědě je zvykem dát si šlofíka, ať už jste kdekoliv.
Klidně na sedačce motorky, jako tenhle pán.

Je to zaměstnanec mototaxi služby Grab,
říká se mu „grebík“. Za předem domluvenou
částku vás doveze - až bude řádně odpočatý
- kam budete chtít.

Motorek je v Hanoji všude plno. Můžete si je vypůjčit za pár korun,
ale většina obyvatel má svou vlastní. Zkrátka, kdo neřídí, jakoby nežil.

A pokud ještě nemáte řidičák, můžete trénovat tady v parku.

Na bezpečný provoz tu dohlíží pan Vladimír Iljič Uljanov, známější pod přezdívkou Lenin.

Tohle je hudba, kterou vozidla společnými silami vytváří.

A takhle nějak mě z té symfonie po pár hodinách
třeštila hlava....

Motorky slouží i jako nákladní vozidla. Převáží se tu na nich vše od dřeva, skořice, hospodářských zvířat,

až po celé rodiny...

Na venkově je tomu jinak. Lidé často musí nosit nejrůznější náklady na zádech. Motorky si nemohou dovolit.

Tahle slečna je z menšinové skupiny obyvatel, kterým se říká Hmongové. Poznáte to podle šátku a sukně.

Takhle vypadá rýžové pole. V kopcích se z hlíny musí vybudovat terasy, do kterých se zavede voda. Jsou to vlastně takové bazénky. Rýže je rostlina podobná obilí, ale je vodomilná. Skoro každá rodina v horách vlastní nějaké pole a celé dny pečuje o rostliny. Často je pro ně totiž úroda jediným zdrojem obživy.

Pole orají bývali. Tady se zrovna dva napájí v místním potoce.

Tahle paní sklízí jinou rostlinu - lístky čajovníku.

Nabídnout čaj, ale i tabák, je samozřejmostí. Dostanete je zdarma i v restauraci. Čaj by se měl pít po malých doušcích, je velmi silný a mohla by se vám z něj zatočit hlava. Stejně je to i s tabákem. Sypané čaje určitě znáte - ze stejných lístků se vyrábí čaj bílý, zelený i černý, liší se pouze způsobem zpracování.

Ve Vietnamu se ale mnohem častěji pije čaj z čerstvých listů čajovníku. A tabák, ten se vdechuje z takovýchhle dýmek, někdy jej kouří i děti...

Téměř každá rodina má alespoň jednoho psa.

Tahle kulička se jmenuje Inkoust, nejspíš kvůli její barvě.

A tohle je Bo. Bo v češtině znamená „hovězí“. Z hovězího masa se dělá nejznámější Vietnamské jídlo - polévka Pho Bo. Tenhle proslulý vývar voní na každém rohu a místní ho snídají, obědvají, svačí i večeří.

Někteří lidé tu dokonce jedí i psi. Ale mnohem častěji se tradiční večeře skládá například ze smaženého bůčku, dušené zeleniny, tofu, jarních závitků a rýže kolik hrdlo ráčí. Nepoužívá se příbor, nýbrž hůlky. Nikdy je nenechávejte trčet z misky, zapíchnuté hůlky připomínají vonné tyčinky a to nosí smůlu.

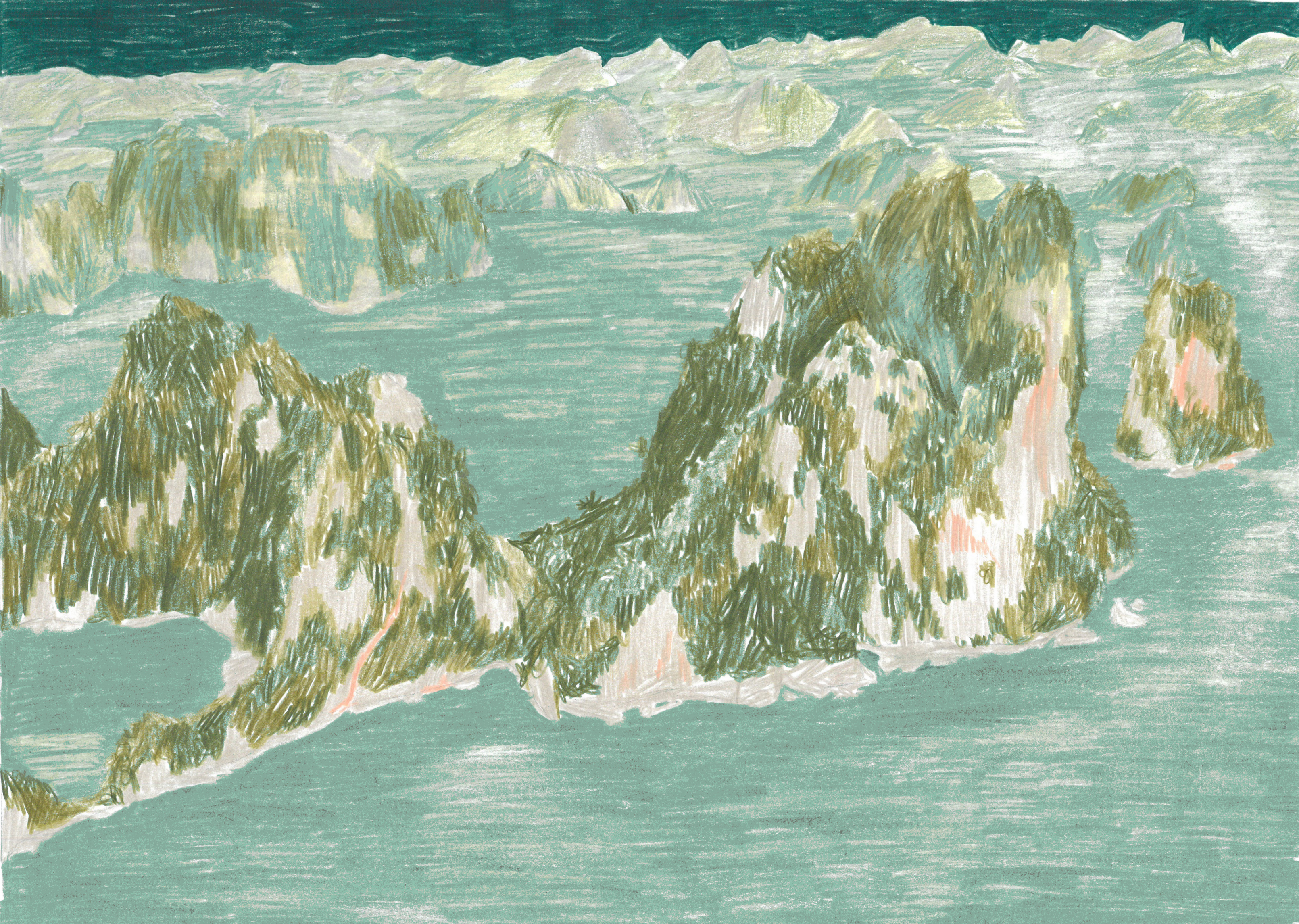

Nejrozmanitější jsou na celém Vietnamu jeho obyvatelé. Některé na cestě jen potkáte, s některými si vyměníte pár slov, o někom se dočtete a s někým se i spřátelíte.

Když projdete modrým domem téhle paní v pyžamu, naskytne se vám jedinečný výhled na zátoku Ha Long.

Jeden z nejvýznamnějších obyvatel Vietnamu byl Ho Chi Minh. Přezdívá se mu i strýček Ho, nebo Světloňoš. Tento muž zasvětil svůj život boji za nezávislost jeho rodné země a dodnes si ho místní lidé velmi váží.

Když v roce 1969 zemřel, byla na jeho počest postavena tato majestátní hrobka. Monumentálním stavbám, jako je tahle, se říká mauzolea. Místo jeho odpočinku denně navštěvují stovky lidí.

Jednou za čas musí Ho Chi Minh vyrazit do Moskvy, kde jeho tělo pravidelně balzamují.

Tohle jsou lidé, kteří se možná do historie ještě zapíší a nebo taky ne. Já si je ale budu pamatovat navždy...

Stařenka, co vzbudila celou svou rodinu, aby nám nabídla něco k snědku.
Quin, náš průvodce. Dříve pracoval na nákladních lodích.
Hoch, který nás dovedl k vodopádu, jež bychom sami nikdy nenašli.
Slečna, která pracuje v záchranné stanici pro týrané medvědy.
Zu, čerstvý otec. Nechal nás přespat v hamakách na sloupech jeho domu.
Viet, mladý intelektuál, který by jednou rád studoval v Evropě.

Znáte někoho ve svém okolí, kdo je původem z Vietnamu? Víte jak se jmenuje? Zkuste se zeptat, popovídat si, nebo i načrtnout portrét...

